

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:17
מוצאי שב"ק.....8:42
שיעורים כסדרן
נ"ד.....ירמיה ח"ט'
בבל.....כריתות י'
ירושלמי.....בכורים י"א
תוספתא.....בבא קמא פרק ח'
רמב"ם.....כלים י"ט

שעה 8, גליון 51 (411)

פרשת ראה, א' דראש חודש אלול, אבות פרק ה', שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערצייילט ראש חודש אלול

מיר האלטן שוין ראש חודש אלול, אט אט קומט שוין די הייליגע פארקטיגע טעג פון ראש השנה און יום כיפור, אט אט גייען מיר שוין שרייען ביי די תפלה פון "ונתנה תוקף" מיט גרויס התעוררות די ווערטער: "ותשובה, ותפלה, וצדקה, מעבירין את רע הגזרה!" און ווער עס איז קלוג ווארט נישט ביז מען וועט אים אנשרייבן ח"ו שלעכטע גזרות און ער וועט עס דארפן צעשטערן אום ראש השנה, נאר ער הויבט שוין אן פון חודש אלול זיך צו שטארקן מיט די דריי זאכן, מיט תשובה, תפלה און צדקה, אזוי אז מען זאל בכלל נישט אנהייבן צו מאכן אויף אים שווערע גזרות.

יעצט אין חודש אלול איז די ריכטיגע צייט זיך אויפציוועקן פון דעם טיפן שלאף וואס מען איז געשלאפן א גאנץ יאר, און זיך אנהייבן צו בארעכענען וואו מען האלט אויף די וועלט, צו תשובה טון און צוריק קומען צום אייבערשטן.

מען דערצייילט פון צדיקים אז ווען מען האט געבענטשט ראש חודש אלול, ווען דער חזן האט געזאגט די ווערטער "ראש חודש אלול יהיה ביום..". האט זיי שוין געכאפט אזא ציטער. בלויז דאס דערמאנען אז עס קומט שוין חודש אלול, דאס איז שוין געווען זייער בעסטע מוסר ספר זיך אויפציוועקן פון שלאף, און זיך אנהייבן גרייטן צום גייען יאר וואס קומט.

דער צדיק רבי משה קאבריןער ז"ע פלעגט <<<<<<

פרשת השבוע

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב), אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז) "היום אם בקולו תשמעו" אז עס א גרויסע כלל אין א מענטש'ס לעבן, אז מען זאל שמענדיג נאר טראכטן פונעם היינטיגן טאג, סיי ביי געלט זאכן, "צי האב איך אויף היינט" צו עסן", "צי האב איך אויף היינט" וואס איך דארף?" מען דארף נישט טראכטן פון וואו מען וועט האבן מארגן, אז דער אייבערשטער האט היינט געהאלפן - וועט ער מארגן אויך העלפן.

און די געלבע איז ביים דינען דעם אייבערשטן, מען דארף נאר טראכטן פון היינט, פון יעצט. וואס מען קען יעצט טון א נחת רוח פארן אייבערשטן. מען דארף נישט טראכטן וואס מען האט געקומען געטון, וואס גייט מען מארגן טון. עס איז נישט קיין חילוק וואס עס איז געווען און וואס עס וועט זיין, דער עיקר איז יעצט, מען דארף פרובירן צו טון יעצט וואס מען קען. ווען א מענטש פירט זיך אזוי, אז ער זייער מצליח ברוחניות ויבן שמיות.

דאס איז פשוט אין פסוק, ראה אנכי נתן לפניכם היום - דער אייבערשטער זאגט, איך געב דיר א מתנה דעם היינטיגן טאג, אויב מען האט שכל מען קוקט נישט אויף געבן און אויף מארגן, מען פרובירט אויסצוגינגן דעם היינטיגן טאג ווי עס ברויך צו זיין, דאן וועט עס זיין, ברכה - א געבענטשטער טאג, און פארקערט אויב מען וועט עס אפשימפן אויף מארגן, היינט איז שוין דערנאך, מארגן וועל איך אנהייבן עפעס טון, דעמאלט, וקללה - וועט עס זיין א פארשאלמענער טאג.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די מעג און פילט עס אן מיט גוטע זאכן, דאס וועט אים בלייבן אויף אייביג, עס וועט אים פאגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(זאת התורה ראה א')

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם, אתו תשמרו לעשות, לא תסף עליו ולא תגרע ממנו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו) אז ווען א איד וויל תשובה טון, צוריק קומען צום אייבערשטן, דארף ער זיך אויסקענען מיט צוויי וועגן.

ער דארף וויסן סיי ווי אזוי זיך צו דערהאלטן ווען עס גייט אים גוט, ווען ער לערנט און דאווענט און דינט דעם אייבערשטן, און סיי ווי אזוי זיך צו דערהאלטן ווען עס גייט אים נישט גוט, ווען ער פאלט דורך אין עבירות. ווען עס גייט אים גוט דארף ער וויסן, אז ער זאל נישט גיין איבער די קאם, ער זאל נישט זוכן צו טון זאכן וואס די תורה האט נישט געהייסן, ווייל אויב ער וועט ארויף לייגן אויף זיך מער וויפיל די תורה וויל, וועט ער זיין מער פון זיינע פוחות און עס וועט פלאצן, ווי רש"י זאגט: לא תסף עליו, בגון חמש מוספות בתפלין, חמשה מינים בלולב וכו', א מענטש זאל נישט צולייגן מער וויפיל די תורה האט געהייסן.

און פארקערט אויך, ווען מען פאלט אראפ, מען פאלט דורך, דארף מען אויך וויסן ווי אזוי זיך צו דערהאלטן און נישט ווערן צויבאכטן און אויפגעבן אינגאנצן, נאר שמענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן.

דאס זאגט דער פסוק. פון איין זייט, לא תסף עליו, לייג נישט צו מער וויפיל די תורה הייסט, ווייל אויב יא וועסטו נאכדעם נארנישט טון, און פון די אנדערע זייט, ולא תגרע ממנו, געם נישט אראפ, ווייל דו וועסט אז עס גייט דיר שווער, דו ביזט דורך געפאלן, זאלסטו נישט וועגן דעם אלעם אויפגעבן, נאר זיך דערהאלטן און שמענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן. דעמאלט גייסטו אויפ'ן ריכטיגן וועג, וואס וועט דיר פירן צום אייבערשטן צו זיין אן אמת'ער ערלעכער איד.

(זאת התורה ראה ז')

א גוט ווארט

גיי ארויס פון זיין קטנות, פון זיינע זארגן און פון זיינע קרעכצן, טראכטנדיג שטענדיג: 'וואס וועט זיין?' 'וואס וועט זיין?'. שמחה עפנט אויף דעם מוח, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י): "דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל פן קשה לו לישב דעתו, רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישב דעתו, פי שמחה הוא עולם החרות".

ווען א מענטש איז פרייליך קען ער טראכטן גראד און ער קען ארויס גיין פון זיין פארמאכטקייט; זיינע קינדער וועלן זיך שנעלער אנטוויקלען אז דו וועסט טאנצן מיט זיי, דאס אנגעצויגנדיג לאזט זיי נישט טראכטן, עס פארמאכט זיי וכו'. טאנץ און זינג אין שטוב מיט שמחה, וועט אלעס איבערגעדרייט ווערן לטובה.

(עצתו אמנה, פי ראה תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי האלט מען זיך רואיג מיט אזעלכע שרעקעדיגע נייעסן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין זיך זייער מחיה מיט די שיעורים און בריוו, א גרויסן ישר כח.

איך האב א זאך וואס נעמט מיר ממש צו די מנוחה, איך ליין די נייעס יעדע וואך שבת, און איך זע אז דער מצב אויף דער וועלט ווערט מער און מער אנגעצויגן צווישן אלע לענדער, און איך ציטער אויב עס וועט חס ושלום אויסברעכן א מלחמה, וואס עס קען חס ושלום געשען. אסאך מאל קען איך ממש נישט איינשלאפן פאר געווענליך, טראכטנדיג וואס וועט זיין מארגן. איז דא עפעס אן עצה פאר דעם?

תשובה:

בערות ה' יתברך

יום ב' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו ואיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. אויך קל זאלסטו וויסן על פי הלכה טאר מען נישט ליינען שבת קיין צייטונג, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט (שלחן ערוך אורח חיים סימן שו, סיף טו; עין משנה ברוחה סיף קטן א). ובפרט אז דאס מאכט די דערשראקן איז דאך זיכער אז מען נישט צייטונגען, ווייל עס נעמט צו דעם מח אפילו אין די וואכן טעג זאלסטו נישט ליינען קיין צייטונגען, ווייל עס נעמט צו דעם מח

מחשבה פונעם מענטש און עס ברענגט אומזיסטע פחדים וכו'. דער הייליגער מנחת אלעזר טייטשט דעם פסוק פון די תוכחה (ויקרא כו. לו): "והבאתי מרדך בלבבם", דער אייבערשטער זאגט, אויב מען וועט נישט גיין אין די תורה פון די תורה וועל איך ברענגען א מורא אין עיניך, וברוך אתם קול עלה נדף, איר וועט אנטלויפן פאר שרעק פונעם קול וואס די בלעטלעך געבן ארויס ווען די ווינט בלאזט אויף דעם, טייטשט ער (בספר חיים ושלום) אז דער "עלה נדף", מיינט מען דער פארשטונגענעם בלעטל פון א צייטונג וואס דערשרעקט טאג איין טאג אויס פון מלחמות וכדומה. חכמינו זכרונם לברכה ברענגען (תורת פתים ט) רבי יהושע בן קרחה האט דערציילט, "פעם אחת היינו יושבים בין האילנות", איינמאל זענען מיר געזעסן צווישן די ביימער, "ונשבה הרוח והטיחו העלים זה בזה", איינמיטן האט א ווינט צעבלאזן די ביימער און די בלעטלעך האבן זיך געשאקלט איינער אויפ'ן צווייטן און ארויסגעגעבן א קול, "עמדנו ורצנו ואמרנו 'אוי לנו שמה ידביקונו הפרשים'", מיר זענען אנטלאפן פון פחד אז מען גייט אונז הרגענען, "לאחר זמן פגינו אחרינו, וראינו שאין בריה", נאכדעם האבן מיר געזען אז קיינער זאגט נישט און קיינער לויפט אונז נישט נאך, האבן מיר געוויינט אז עס איז מקוים געווארן ביי אונז דאס וואס שטייט "וירדף אתם קול עלה נדף"; אזא פנים האבן די וואס ליינען צייטונגען, מען ווערט דערשראקן און צעמישט. מען קען נישט שלאפן פון פחד, בשעת קיינער זאגט נישט און קיינער רופ'ט נישט.

תלמידי היכל הקודש נעמען נישט אריין אין שטוב קיין שום צייטונג און קיין שום מאגאזין; דער גאנצער צייטונג איז איין שטיק ליצנות און איין גרויסער בלאף. די ציל פון א צייטונג איז נאר צו ווייזן (פנתי ב טו): "אני ואפסי עוד", איך, איך און נאכאמאל איך, און עולם גולם שטייט און ליינט דאס בשעת מען כאפט נישט אז עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג א נואך נאך א נואך און מען האט גארנישט דערפון, דאס איז חוץ דעם וואס עס נעמט אנוועק דאס יראת שמים פונעם מענטש.

איך זאגן דעם אייבערשטן אז מיי טאטע שליט"א האט קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג; שבת האב איך געזען מיי טאטע שליט"א נאר לערנען און פארברענגען מיט די קינדער, איך האב נישט געוואוסט בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז איך בין געפארן לערנען אין ווייבך וואו האב איך געזען דאס דחמנות פון די וואס ליינען שעות אויף שעות דעם נארישן צייטונג.

שבת איז א צייט פון לערנען און דאווענען. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא רבי אליהו, פרק א): אויפן פסוק (תהלים קלט, טו): "ימים יצרו ולו אחד בהם", זה יום שבת לישאל; אף על פי שאתם עושים מלאכה כל ששה ימים, אפילו א מענטש ארבעט א גאנצע וואך, "יום השבת יעשה כולו תורה", זאל ער אויסנוצן שבת אויף לערנען תורה, "מפאן אמרו: לעולם ישפכים אדם וישנה בשבת, וילך לבית הנקנס ולבית המדרש, יקרא בתורה וישנה בפניאם, ויחזר ילך לביתו ויאכל וישתה, לפי שאין לו מנוחה לקודשא בריך הוא אלא עם עושי תורה בלבד", דערפאר זאל א מענטש אויפשטיין שבת צופרי און גיין אין שול לערנען און דאווענען, און נאכדעם אהיים גיין מאכן די סעודה, ווייל דער אייבערשטער האט נישט קיין נחת פונעם מענטש נאר ווען ער לערנט תורה.

אז דו וועסט אננעמען מיינע ווערטער, דו וועסט מער נישט אריין קוקן אין צייטונגען וכדומה וועט דיר גוט זיין כזה ויבא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלען זיין אין אלע דינע וועגן.

(עצתו אמונה, פ' ואתחנן תשע"ט)

דערציילן אז ווען ער איז געווען א קינד פון זעקס יאר, האט ער זיך געשפילט איינמאל מיט אנדערע קינדער, איינמיטן איז זיין גרויסע שוועסטער געקומען צו אים און געזאגט: "משה'לע, מען האט שוין געבענטשט חודש אלול, און אפילו די פיש אין וואסער ציטערן, און דו שפילסט זיך נאך?" ווען ער האט דאס געהערט האט אים אנגעהויבן ציטערן, אז ביז היינט שפירט ער נאך דעם ציטער, ווייל זיין שוועסטער איז געווען א גרויסע צדיקת און זי האט עס געזאגט מיט גרויס תמיהות אז עס איז אים אריין אין די ביינער, און פון דעמאלט האט ער זיך גענומען דינען דעם אייבערשטן.

מען דארף געדענקן אז עס קומט ראש השנה וואס דעמאלט איז דער יום הדין, מען גייט אנשרייבן פאר יעדן מענטש פונקטליך וואס עס גייט פאסירן מיט אים די גאנצע יאר, און דערפאר דארף מען זיך גוט צוגרייטן מיט תורה, תפלה און זכויות, אז מען זאל ווערן פארשריבן בספר החיים, מען זאל האבן א גוט געבענטשט יאר.

מען ברענט און מען ברענט

מען דארף אבער אכטונג געבן אז מען זאל נישט זיין פון די מענטשן פון וועם רבי נתן האט גערעדט. רבי נתן האט געזאגט: "עס קומט חודש אלול, מען ברענט און מען ברענט.. און מען טוט גארנישט"... אויף האט ער געזאגט: "עס קומט די אלול טעג, מען ווערט פרום פרום פרום, נישט מען לערנט און נישט מען דאווענט".

עס איז נישט גענוג אז מען רעדט פון אלול, מען רעדט פון די גרויסקייט פון אלול. נאר מען דארף זען צו טון צו די זאך, מען דארף זען צו אויסנוצן די צייט מיט לערנען און דאווענען און רעדן צום אייבערשטן.

דאס קען מען זען ביי מקומות הקדושים, עס זענען דא מענטשן וואס לאזן איבער זייער משפחה פאר גאנץ חודש אלול, און זענען זיך אריין ביי קברי צדיקים אויסצוניצן דעם הייליגן חודש. דארט קען מען זען ממש די שיחה פון רבי נתן. מענטשן זענען זיך דארט אראפ און מען זאגט עטליכע אפיסטילעך תהלים, און איינצווישן קומען אן באזוכער, לאזט מען גלייך אפ דעם תהלים, און מען לויפט זען ווער די פערמדע מענטשן זענען, און מען בעט שוין אביסל שליח-מצוה געלט פון זיי, און דערנאך גייט מען צוריק צום תהלים. פלוצלינג ווערט מען הונגעריג און מען גייט זוכן עפעס צו עסן, דערנאך ווערט מען מיד און מען ליינט זיך צו אביסל שלאפן, און אזוי גייט אריבער דער טאג מיט גארנישט. אויסער עטליכע יחיד סגולה וואס נוצן טאקע די צייט, און זייער מויל הערט נישט אויף צו גיין מיט תורה ותפלה און רעדן צום אייבערשטן די גאנצע חודש.

עס ווערט געברענגט פון הייליגן אר"י הקדוש אז די פערציג טעג פון ראש חודש אלול ביז נאך יום כיפור, איז דא דעמאלט אזא גרויסע עת רצון אין הימל, די זעלבע ווי ווען מען עפענט אויף דעם ארון קודש, וואס דעמאלט איז באקאנט אז עס איז א גרויסע עת רצון וואס מען קען אלעס אויס'פועל'ן ברוחניות ובגשמיות, די זעלבע עת רצון איז אויך דא אין די גאנצע פערציג טעג.

ווער עס האט שכל נוצט אויס די טעג מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, וועט ער זיכער פועל'ן גאר גרויסע ישועות.

עס איז נישט דא גענוג צייט

דער אמת איז אז ווען מען מאכט א חשבון מיט ישוב הדעת, זעט מען אז עס איז נישט גענוג די גאנצע חודש אלול צו קענען ענדיגן די פילע שיעורים וואס אנשי שלומינו פלעגן האבן אין דעם חודש. ווער עס לאזט זיך נישט נארן פרוברט אריינצובאפן אין דעם חודש צו ענדיגן גאנץ תנ"ך, אלע רבי'ס ספרים, תיקוני זהר, ששה סדרי משנה, הלכות פון די ימים נוראים, און נאך און נאך, און דאס איז שוין אויסער די אלע שיעורים וואס מען האט שוין פון א גאנץ יאר, איז ווי בלייבט נאך איבער עפעס צייט צו פארברענגען דעם חודש?

מען זעט אז אפילו אין די פלעצער וואו עס איז נישט איינגעפירט צו זאגן "יום כיפור קטן" יעדן ערב ראש חודש, זאגט מען עס אבער איבעראל ערב ראש חודש אלול, ווייל ווען עס קומט חודש אלול באקומט יעדער איד א הרהור תשובה, יעדער וויל תשובה טוהן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

אל תפנו אל האלילים

עס דרייט זיך ארום א טייטש וואס איינער האט געזאגט אויפ'ן פסוק "אל תפנו אל האלילים", אז מען זאל נישט מאכן

קיינ גרויסע עסק פון חודש אלול. דאס טאר נישט מען זאגן, אזא טייטש חודש וואס איז אייביג געווען אנגענומען ביי כלל ישראל אלס א צייט פון תשובה און זיך פארבעסערן די מעשים, קען מען עס נישט אוועק מאכן מיט א ווערטל. אנדערע האבן געזאגט אז דער טייטש גייט ארויף אויף דעם וואס געוויסע ווילן איינפירן א נייע מנהג אז מען מאכט נישט חתונה אין חודש אלול, אויף דעם איז געזאגט געווארן אז מען זאל נישט מאכן קיין עסק פון חודש אלול. דאס קען שוין יא זיין אמת, אזא מנהג שטייט נישט אין ערגעץ, עס איז קעגן די הלכה און קעגן שלחן ערוך, עס ווערט נישט דערמאנט אין קיין שום פוסק אז מען זאל נישט חתונה מאכן חודש אלול. פונקט פארקערט, דער חודש איז מסוגל פאר אלעס, און אויך פאר חתונה מאכן. וואויל איז פאר דעם מענטש וואס נעמט אויס דעם חודש ווי עס דארף צו זיין, מיט אסאך געטן זאגט אייבערשטן, מיט אסאך לערנען תורה. אוודאי דארף מען התחזקת אויף דעם אויך, ווייל אסאך מאל נעמט מען זיך אונטער צו ענדיגן אסאך שיעורים אין חודש אלול, און דערנאך קומט מען נישט אן עס צו ענדיגן אינגאנצן, דארף מען וויסן אז אויב מען האט עס נישט געענדיגט חודש אלול קען מען עס נאך משלים זיין ביז שמחת תורה, און אויב מען האט עס נישט געענדיגט ביז שמחת תורה קען מען נאך משלים זיין ביז זאת חנוכה וואס איז נאך א המשה פון די ימים נוראים, אזוי ווי די ספרים הקדושים שרייבן, מען טאר אבער נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך.

דער עיקר דארף מען געענדיגן אויסצוגיין די טעג, און נישט אנברענגען די טייטש צייט, און אזוי וועט מען האבן א גוטע ראש השנה, און אויב דער ראש השנה איז גוט וועט קומען א גוט געבענטשטע יאר פול מיט אלע גוטע זאכן בגשמיות וברוחניות.

(שיחות מוהר"א חלק ב' וחלק ט"ז ערך אלול)

אינגאנצן געענדיגט דעם דאך פון אויבן. די רופינג ארבעט איז שוין ב"ה גענצליך פארטיג, עס וועט שוין בע"ה נישט אריינרעגענען פונעם דאך. אזוי אויך האט מען שוין באשטעלט די פנסטערס פאר די העכסטע צוויי שטאקן (וואס וועט נאך נישט זיין אין באנוץ היי יאר). אויך איז שוין באשטעלט געווארן די הערליכע שטארקע גלאזענע ווענט פאר די טרעפן צימער פון אונטן ביז אויבן - וואס וועט זיין הערליך שוין, עס וועט האבן א ספעציעלע טינט מיזאל קען געהעריג ארויסקוקן, און אויך וועט די ליכטיגקייט פון די הערליכע זון אריינקומען, אבער פונדרייסן וועט עס זיין ווי א הערליכע שווארצע שפיגל. העכער די טרעפ וועט אינסטאלירט ווערן א הערליכע זעקס פוסיע רינדיגע שווארצע שפיגל גלאז, דערויף וועט געלייגט ווערן א הערליכע גאלדענע "ברסלב קרוין", וואס וועט צוגעבן א פראכט צום בנין. יעצט ווערט אויך אריינגעלייגט אסאך ארבעט אין די קאך, עס ווערט אינסטאלירט געהעריגע קאמערציאלע סינקס, עס ווערן געבויעט געהעריגע שעלפס, און אזוי ווייטער.

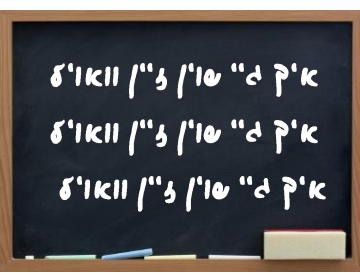
אזוי אויך ארבעט מען יעצט פעסט אויף די פערטע שטאק (די צווייטע שטאק פון די שלאף צימערן, וואס גייט היי יאר בע"ה באנייט ווערן), מ'לייגט ווייטער די טיילס, עס ווערן אינסטאלירט די טירן, עס ווערן געצויגן עלעקטריק און פלאמבינג, און דערנאך וועט מען בע"ה פעינישן.

הראש השנה שלי עולה על הכל!

בחורי הישיבה פארן ארויס צום ציון הקדוש פון רביה"ק מסאטמאר זצוק"ל ביומא דהילולא

די וואך זענען די בחורים ארויסגעפארן פון קעמפ צום ציון הקדוש אין קרית יואל זיך אויסצובעטן אלעס גוטס אין טאג פונעם יארצייט רביה"ק מסאטמאר זצוק"ל. אזוי ווי עס איז שוין איינגעפירט אלע יארן, פארן די בחורים ארויס אינאיינעם יעדעס יאר צו די יארצייט, אויסצונוצן דעם גרויסן טאג און זיך אויסבעטן דער שווער רוחמים ביום ציון הקב"ה. דאס איז אויסער עטליכע מאל במשך די יאר וואס די גאנצע ישיבה כאפט זיך אריבער אינאיינעם זיך אויסצובעטן ביים ציון הקב"ה אין יעדע דעהויבענע געלעגנהייט. מוהר"א'ש פלעגט אסאך נאכואגן וואס ער האט אליין מיטגעלעבט און געהערט פון רבי'ן פון די יארן ווען ער האט זוכה געווען זיך אסאך צו דרייען ביי אים, צוצוקוקן צו זיין עבודת הקודש, און צו הערן זיינע הייליגע תורות. און מוהר"א'ש פלעגט זיך אויך כסדר אריבערכאפן קיין קרית יואל זיך אויסצובעטן ביים ציון הקב"ה. די בחורים האבן זיך צוריק געקערט אין קעמפ מיט א רואיגע געוויסן, נאכ'ן אויספולן אלעס גוטס ביים הייליגן ציון. תורתו מגן לנו, הוא מאירת עינינו!

שאלות ותשובות ברסלב ווי אזוי ווער איך נאנט מיט מיין זון, וועמען איך האב אסאך געשלאגן און פארשעמט?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
לעצטנס האב איך אנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, איך האב באקומען א נייעם בליק אין לעבן אין אלע ענינים, עס האט מיר פיל געהאלפן אין אלע ענינים אין לעבן. איך וויל וויסן וואס איך קען טון, אזוי ווי איך האב ליידער נישט געוואוסט ווי אזוי מחנה צו זיין די קינדער, איך האב נאר געטון וואס איך האב געזען ביי מיין טאטן, צו שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען, און פארשטייט זיך אז דאס האט געמאכט אז מיין זון זאל ווערן זייער דערנווייטערט פון מיר.
נאכ'ן אנהויבן הערן די שיעורים, האב איך זיך געכאפט ווי נישט ריכטיג איך האב געהאנדלט, פארשטייט זיך אז איך האב תשובה געטון, און איבערגעבעטן מיין זון, אבער למעשה שפירט ער זיך נאך זייער דערנווייטערט פון מיר.
וויל איך וויסן וואסערע השפלות איך קען טון צו מקרב זיין צוריק מיין זון, אז מיר זאלן ווערן צוריק באהבה ואהבה ושלום ורעות.

תשובה:
בעזרת ה' יתברך
יום ג' פרשת נאֶתְחַנֵּן, י"ב מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.
איך האב ערהאלטן דיין בריוו. פון יעדע פראבלעם איז דא א וועג ארויס; אז א מענטש מיינט עס ערנסט, ער וויל ארויסגיין פון זיינע שלעכטע מעשים קען ער אלעס מתקן זיין. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן קיב): "אם אמה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכטס, גלייב אויך אז דו קענסט פאררעכטן.

וויסן זאלסטו אז דו האסט א נס אז דיין זון האלט זיך נאך בדרך התורה, ווייל בדרך כלל ווען א קינד כאפט אריין אזעלכע זאכן פון זיינע עלטערן, אזוי ווי דו שרייבסט: "שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען" - גייען זיי ארויס לתרבות רעה השם ירחם. אלע בחורים און מיידלעך וואס גייען ארויס לתרבות רעה - רובם ככולם זענען די עלטערן שולדיג אין דעם, נאכדעם וואס זיי האבן מחנה געווען די קינדער דורך "שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען", זיי האבן אריין געלייגט אין די קינדער א שגאה צום אייבערשטן און צו די תורה.

ווען מען טראכט אריין זעט מען אז די וועג פון שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען איז בכלל נישט קיין חינוך; ווען מען שלאגט א קינד איז דאס נאר אויסצוגעבן די אייגענע גערוון. מען טאר נישט שלאגן קיין קינדער; סיי עס העלפט נישט און סיי עס ווערט נאר ערגער וכו'. דער הייליגער רבי נתן זכרונו פלעגט שטענדיג דערציילן פאר'ן רבי'ן יעדע זאך בפרטי פרטיות פון זיין לעבן און פרעגן צי ער האט גוט געטון אדער נישט, אמאל האט רבי נתן דערציילט פאר'ן רבי'ן: "מיין זון האט נישט געוואלט אריין קומען שבת ביי די סעודה צום טיש זיצן געבן דעם גאסט וואס איך האב אהיים געברענגט, ווייל עס איז געגאנגען פון אים א שלעכטע גערוף וכו', האב איך אים געגעבן א פאטש אז ער זאל פאלגן און אריין קומען צו די סעודה", ווען דער רבי האט דאס געהערט האט ער אים געזאגט: "א קינד שלאגט מען?!" פון דעם דיבור איז שוין געבליבן אנגענומען ביי אנשי שלומינו אז מען שלאגט נישט קיין קינדער.

ווער רעדט נאך אז מען טאר נישט שלאגן גרויסע קינדער, דאס איז א בפירוש'ע הלכה (יורה דעה סימן רמ, סעיף כ) אז גרויסע קינדער טאר מען נישט שלאגן, מען איז עובר אויף (תקרא לט. יד.): "ולפני עור לא תתן מכשל", ווייל זיי קענען צוריק שלאגן און איבערלאזן דאס אידישקייט; ווי מעג א איד שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען די קינדער? ווי קען א איד אויפהייבן א האנט אויף א צווייטן איד? א גוי שלאגט וכו'.

דו זאלסט ווייטער מקרב זיין דיין זון; עס וועט נעמען א שטיק צייט ווי לאנג עס וועט זיך פארהיילן זיינע ווייטאג פון די קלעפ און פארשעמונגען וואס ער האט געכאפט און פארשעמט געווארן פון דיר השם ישקרנו, אזוי אויף זאלסטו אסאך וויינען צום אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין אויף די שרעקליכע מעשים, און מיט תפילה וועט עס ארויסגיין פון אים. נעם זיך אונטער צו פארשפרייטן די קונטרסים פון מוהר"א'ש אויף חינוך הילדים; סיי די אידישע קונטרסים: "גערודל צו קינדער" "צעשמיד מיה נישט", און "אידיש נחת", און סיי די קונטרסים אויף לשון הקודש: "אוצר חינוך הילדים", צו ראטעווען נאך קינדער פון ווערן דערמארדעט פון די שלעכטערן. אין דעם זכות וועט דער אייבערשטער דיר מוחל זיין.

(ציתו אמינה, פ' נאֶתְחַנֵּן תשע"ט)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים
קען מען זען אינעם וועבנאליין קונטרס "עצתו אמונה".
צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 132-7-200-845

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (לט)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי קומט צוריק פון קאמיניץ, און זאגט גלייך אז ער וויל פארן קיין ארץ ישראל. קעט

דער רבי האט געזאגט, "ווער ס'ווייט פארנואס ארץ ישראל איז געווען קודם אין די הענט פון פנען, און און דערנאך האב די אידן עס באקומען, דער ווייט אויף פארנואס איז בין געווען קודם אין קאמיניץ, און נאכדעם פאר איך קיין ארץ ישראל".

קפ

ערב פסח איז דער רבי ארויסגעקומען פון מקנה און געזאגט פאר דעם וואס איז מיטגעגאנגען מיט אים אז דאס יאר וועט ער זיכער זיין אין ארץ ישראל. נ'ער רבי איז דאן אלט געווען זעקס און צוואנציג יארן.

יענעם פסח האט דער רבי געזאגט תורה אויפ'ן פסוק (תהלים ע"ז, כ) "ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו", ער האט געפרעגט פון אנהויב פסוק אויפ'ן סוף, און אויף דעם האט ער געזאגט תורה מיט'ן פארענטפערן די קשיא, און פון די תורה וואס ער האט דאן געזאגט האט שוין יעדער פארשטאנען אז ער וועט זיכער פארן קיין ארץ ישראל.

קפא

אין לויף פונעם יום טוב פסח האט דער רבי קלאר געזאגט אז ער וויל פארן קיין ארץ ישראל, ווייל ער וויל מקיים זיין דארט אלע תרי"ג מצוות, ער וועט צוזאמענעמען אלע מצוות וואס גייט אן נאר אין ארץ ישראל, צוזאמען מיט די מצוות פון חוץ לארץ, און זיי אלע מקיים זיין צוזאמען ברוחניות, און דערנאך וועט ער שוין אויף קענען מקיים זיין אלע מצוות געהעריג בגשמיות.

קפב

אויף האט דער רבי געזאגט אז ער וויל פארן קיין ארץ ישראל צו משיג זיין חקמה עלאה. ווייל ס'איז דא חקמה עלאה און חקמה תתאה, און חקמה תתאה האט ער שוין, ער דארף נאר נאך משיג זיין די חקמה עלאה, און דערפאר פאךט ער קיין ארץ ישראל.

קפג

נאך האט דער רבי געזאגט א טעם פארנואס ער פארט קיין ארץ ישראל, ווייל ווען ער פלעגט עפעס דארפן פון זיין זיידע, רבי נחמן הירידענקער ז"ל, וואס ליגט אין ארץ ישראל, פלעגט ער שיקן צו אים דעם צדיק רבי ישעיה ז"ל וואס ליגט אין סאמלע. יעצט איז אבער זיין זיידע רבי נחמן ז"ל שוין ארויף אויף גאר א הויכע פלאץ, און ער קען מער נישט שיקן צו אים רבי ישעיה ז"ל, דערפאר פארט ער קיין ארץ ישראל, כדי צו רעדן מיט זיין זיידע רבי נחמן ז"ל, און אויף אפשמעסן מיט אים א וועג ווי אזוי ער זאל קענען וויסן פון אים שטענדיג, צו באקומען פון אים אלעמאל וואס ער דארף האבן פון אים.

קפד

לויט ווי מ'האט געהערט און פארשטאנען פון רבי'ן, האט ער געהאט אסאך טעמים אויף זיין נסיעה קיין ארץ ישראל, אויסער די פאהאלטענע טעמים וואס ער האט בכלל נישט אויסגעזאגט.

ווייל יעדע זאך וואס דער רבי האט נאר געטון, האט ער עס קיינמאל נישט געטון בלויז צוליב איין טעם. יעדע זאך וואס דער הייליגער רבי האט געטון איז געליגן אונטער דעם צענדליק טויזנטער הויכע און טיפע טעמים און ענגים. בפרט די נסיעה קיין ארץ ישראל, וואס דער רבי האט זיך ממש מוסר נפש געווען אויף דעם מיט א געוואלדיגע מסירות נפש.

פארענדיג קומט א"י
גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מען פארט שוין אהיים פון קעמפ

נאך צוויי לעכטיגע חדשים וואס די בחורים האבן זוכה געווען צו זיין אין קעמפ, און זיך אנגעפילט מיט תורה ותפלה און יראת שמים מיט התחזקות, פארן די בחורים יעצט צוריק אין שטאט, און נעמען מיט אלעס וואס מען האט זיך איינגעזאפט אין די זומער צווישן די בערג צו די שטאט, צו ממשיך זיין ביתר שאת וביתר עז מיט די אלע הייליגע לימודים וואס מען האט אריינגעכאפט אין קעמפ. דער יעצטיגער זומער איז געווען גאר א ספעציעלער זומער, די בחורים האבן אויסגענוצט די צייט און זיך אנגעפילט מיט תורה, עבודה און יראת שמים. מיוזנטער פרקים משניות און בלעטער גמרא זענען געלערנט געווארן אין קעמפ, אויסער די פילע אנדערע שיעורי תורה וואס די בחורים האבן אריינגעכאפט. עס פארט זיך אהיים גאר אנדערש וויסענדיג אז מען נעמט עפעס מיט און די האנט, מען פארט אהיים אנגעפולט מיט תורה ועבודה.

די קומענדיגע וואך וועט מען צוריק אנהייבן די סדר הלימודים אין ישיבה אין וויליאמסבורג, און זיך גרייטן צו די געהויבענע נסיעה צום הייליגן רבין אויף ראש השנה אין אומאן, די גאנצע ישיבה וועט א"י פארן אינאיינעם מיט'ן ראש ישיבה, זיך אויסבעטן א גוט געבענטשט יאר, און זוכה זיין צו די אלע גוטע הבטחות וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר די אלע וואס קומען צו אים אויף ראש השנה.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו!

פארשריט ביים נייעם בנין אין אומאן

שטייענדיג שוין ווייניגער פון פינף וואכן ביי מיר וועלן בעור השם זיך הייבן אין די לופטן צו פליען פון אלע עקן וועלט צום ציון פון הייליגן רבין און עיר הקודש אומאן, פילן מיר פאר וויכטיג צו האלטן דעם חשובן ציבור אפדעטיעד מיט די פארשריט וואס ווערט געמאכט טאג טעגליך ביים נייעם בנין אין אומאן, וואו הונדערטער אנשי שלומינו וועלן ווילן פאר ראש השנה אינאיינעם מיט'ן ראש ישיבה שליט"א, וואו מען וועט דאווענען אלע תפילות מיט השתפכות הנפש, לערנען יעדן טאג די שיעורים כסדרן, און עסן די סעודת שבת ויום טוב אינאיינעם מיט'ן ראש ישיבה שליט"א. אזוי אויך וועלן די קינדער באגלייט ווערן דורך די גאנץ יעריגע איבערגעגעבענע מלמדים, וועלכע וועלן לערנען און דאווענען מיט די קינדער.

יעצט ווען די שורות ווערן געשריבן האט מען ב"ה שוין <<<<<<

אומאן ראש השנה!
אלע אייערע געברויכן פאר אומאן
עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך
~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~
אייער פריינד
Plan it Rite
אלי קנאלל
718-506-4341 Travel the right way

סימן טוב ומזל טוב
מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
החתן ברוך לאזאראוויטש נ"ו
וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג
דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל
זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד
מיט דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב
מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה שלמה יאקאבאוויטש הי"ו
צו די אפשערן פון זיין זון גרשון פריץ למזל"ט
דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען
אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע
קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

אומאן טראנספארטאציע
מיר שטעלן צו באסעס פון קיוב קיין
אומאן, און פון אומאן קיין קיוב,
פאר די דירעקט פלייטס
אויך שטעלן מיר צו באסעס פאר גרופעס
צו באשטעלן רופט 646-642-1457

חיזוק צום טיר
איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידי'ס,
USB, ס'ס, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

סימן טוב ומזל טוב
מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה הערשי בוים הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען
אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע
קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב
מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה בנציון יאקאבאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך
אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער
געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים